

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Evy Bachtíkové a Mgr. Jany Kocábové v hlavním líčení dne 30. srpna 2023,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, toho času bytem ██████████, invalidní důchodce,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době v ██████████ a ██████████ měsících roku 2020 ve svém pokoji v domě čp. ██████████ v ██████████, okres ██████████, Liberecký kraj, zneužívaje své fyzické převahy a v úmyslu vykonat na něm blíže nezjištěný pohlavní styk povalil nezletilého poškozeného ██████████, narozeného dne ██████████, jehož věk mu byl jakožto jeho strýci znám, na postel obličejem směrem do matrace a - drže mu jednou rukou ruce za zády - přes jeho snahu kroucením se vymanit z úchopu se snažil svléknout mu kalhoty, přičemž od dalšího jednání upustil poté, co zaslechl přicházet svoji matku,

tedy

dopustil se jednání, které směřovalo k dokonání trestného činu a kterého se dopustil v úmyslu jiného násilím donutit k pohlavnímu styku a spáchat čin na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

2. v přesně nezjištěné době v [REDAKCE] a [REDAKCE] měsících roku 2020 ve svém pokoji v domě čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE], Liberecký kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jeho zjevně nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměl, nechápal jeho význam a důsledky a nedokázal posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, v přesně nezjištěném počtu případů osahával nezletilého poškozeného [REDAKCE], narozeného dne [REDAKCE], přes oblečení i pod ním na hýždích a na přirození, na které mu také dával pusy, když nejméně v jednom případě ho přesvědčil, aby mu dal také pusu na penis, penis mu vsunul do úst a nejméně jednou přiložil k análnímu otvoru,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2.

zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 40 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému [REDAKCE] **podmíněně odkládá** a obžalovanému [REDAKCE] se stanoví **zkušební doba v trvání pěti (5) let s dohledem.**

Podle § 85 odstavec 1, 3 trestního zákoníku za použití § 48 odstavec 4 písmeno b), d), f) trestního zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] v rámci dohledu dále **ukládají přiměřená omezení a přiměřené povinnosti**, a to povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy, povinnost podrobit se vhodným programům psychologického poradenství, omezení zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozených nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], zejména je jakkoli kontaktovat a nevstupovat do jimi užívaného obydlí a do jeho bezprostředního okolí bez předchozího souhlasu oprávněné osoby, a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

to aby ve zkušební době podle svých sil uhradil nemajetkovou újmu požadovanou poškozenými nezletilými [REDAKCE] a [REDAKCE], aby tak odčinil jim způsobenou nemajetkovou újmu.

Podle § 99 odstavec 1, 2 písmeno b), odstavec 3), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy **povinen uhradit** poškozenému nezletilému [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč, a to k rukám jeho opatrovníka [REDAKCE].

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy povinen uhradit poškozenému nezletilému [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč, a to k rukám jeho opatrovníka [REDAKCE].

Odůvodnění

1. Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové podalo na [REDAKCE] k podepsanému soudu obžalobu, o níž soud konal hlavní líčení. Po přečtení obžaloby a po vyjádření opatrovníka nezletilých poškozených byl podle § 206a) trestního řádu obžalovaný vyzván, aby se vyjádřil ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, a to zejména, zda se cítí být vinen či nevinen spácháním skutku, zda souhlasí s popisem skutku, s jeho právní kvalifikací, s navrženým trestem a které skutečnosti považuje za nesporné. Na toto obžalovaný uvedl, že dohoda o vině a trestu nepřipadá v úvahu. Prohlášení o vině nečiní. Žádnou skutečnost nepovažuje za nespornou. Pokud jde o navržený trest, jak je uveden v obžalobě, tak s ním nesouhlasí. Nesouhlasí ani s uložením navrženého ochranného léčení. Pokud se navrhuje, aby mu byl sebrán nějaký majetek, tak upozornil, že má na svém počítači hry v hodnotě [REDAKCE] euro, takže nepřipadá v úvahu, aby mu odebrali počítač.

2. Státní zástupkyně považovala za nesporné veškeré okolnosti uvedené v popisu znělky obžaloby.

3. **Obviněný** [REDAKCE] v rámci přípravného řízení v pozici obviněného (č. l. 47-57) popsal svoji osobu a místa, kde od dětství pobýval. Mimo jiné uvedl, že asi půl roku, což ale časově blíže nezařadil, byl s matkou na návštěvě u sestry [REDAKCE] v [REDAKCE], kde bydleli v bytě 1+1 v přízemí. K usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že tam není napsaná pravda.

4. Obžalovaný dále uvedl, že pokud jde o vlastnictví počítačů a hraní her, tak v době, kdy bydlel u sestry [REDAKCE], měl dva počítače, které si vzal na sběrném dvoře. Ty fungovaly vždy pouze do okamžiku, když se začal spouštět Windows, poté již nešly. Fakticky tak u sestry neměl žádný funkční počítač, hry hrál pouze přes mobil. Neměl ani tablet či notebook. Kluci (pozn. nezletilí poškození) se nechodili dívat, když hrál na mobilu. Přišli pouze jednou, podívali se a odešli. Následně žádal sestru [REDAKCE] o klíč od pokoje s tím, že za ním kluci stále lezou a že mu rozbili výhybku. Ona mu sdělila, že klíč je ztracený. S kluky ani s jejich sestrou [REDAKCE] si nikdy nehrál. Když za ním přišli, odmítl je. V jednom případě zjistil, že jsou jeho vláčky rozházené, asi si s tím hráli potají. Sestra s dětmi je navštěvovala i v [REDAKCE], jednou ho tehdy obvinila,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

že sahal [REDAKCE] a [REDAKCE] na přirození. Sestra mu také říkala, že pokud nesmaže její fotku (viz fotografie sestry vydané obžalovaným na č. l. 55-56), udá ho za osahávání dětí.

5. Obžalovaný odmítl, že by nezletilému [REDAKCE] přiložil svůj penis k puse či nosu, že by ho chlapci viděli nahého či že by je svlékal. Ani jeden z nich nikdy nechtěl, aby je osahával na intimních místech, ale stále se na něj lepili jako lepidla, on je odstrkoval. Pohlavní styk formou soulože měl 6x se svojí přítelkyní [REDAKCE]. Pokud jde o pohlavní styk, který měl být s dalším chovancem v dětském domově v [REDAKCE], tam si to na něj vymyslel vychovatel. Odmítl také, že by v dětském domově někdy někoho sexuálně obtěžoval.

6. U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] uvedl (č. l. 445-447) následující: Když u policistů žádali, aby byl předvolán i jeho bratr [REDAKCE], který ví víc, tak policisté to nevzali na zřetel. Jinak co se týče toho [REDAKCE], tak máma v té době byla v [REDAKCE], takže neví, co se dělo dál. Dále věc popsal shodně jako v přípravném řízení (na č. l. 47-54), když uvedl, že to, co je uvedeno v bodě 1) obžaloby vůči poškozenému [REDAKCE], to pravda není. Toho se nedopustil. [REDAKCE] neustále za ním lezl. Říkal mu „hele [REDAKCE], pust' mně počítač“. Říkal mu, jak má pustit počítač, když nemá Windows. Takže ho odháněl, protože dával do kupy počítač. Žádného sexuálně motivovaného jednání vůči němu se nedopustil. Pokud se týká bodu 2) - [REDAKCE], tak tohoto se také nedopustil. Je na starší osoby, co se týče žen nad 40 let a výše.

7. V současné době bydlí [REDAKCE]. Roznáší letáky za 8 000 Kč měsíčně. Je to pro firmu [REDAKCE]. Dále pobírá invalidní důchod třetího stupně ve výši 15 000 Kč. Dluhy nemá. Má jeden počítač. Jinak má ty hry a pár modelů vlaků v hodnotě nějakých [REDAKCE] Kč. Každý si to cení na jinou částku. Je počítačově zdatný, ze čtyř počítačů ze sběrného dvora sestaví počítač, který bude schopný provozu. Jediné co nenastaví je Windows.

8. Na dotaz opatrovníka poškozených, zda se nějakým způsobem omlouval poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE], obžalovaný uvedl, že je vymazal tzv. z paměti. Pro něj jakoby neexistují. Stejně jako sestra [REDAKCE], která řekla o své mámě, dokud nebude mít barák a myčku, že to není její máma, tak on udělal něco podobného, akorát že na stranu sestry [REDAKCE].

9. Matka obžalovaného a jeho opatrovnice [REDAKCE] v rámci přípravného řízení uvedla (č. l. 147-151), že vztah mezi jejími dětmi [REDAKCE] a [REDAKCE] je špatný, nesnášejí se. Co je důvodem jejich sporů neví, ale rozepře přetrvávají již od dětství. Pokud jde o [REDAKCE] děti, ty mají [REDAKCE] rády. Ona je od něho musela odtahovat, protože po něm lezly a pak na něj sváděly věci typu osahávání. Ona sama nikdy nebyla svědkem toho, že by syn dceřiny děti osahával či se jich nevhodně dotýkal. O vyšetřované události se dozvěděla od dcery, které měl syn [REDAKCE] říct, že mu v [REDAKCE] obžalovaný dával svůj penis na pusu, do pusy a do zadku. To samé měl dělat i malému [REDAKCE]. Údajně je měl zamykat v nějakém pokojíku, ale to je lež, protože od onoho pokoje nebyly klíče. Vztah syna [REDAKCE] k dětem dcery [REDAKCE] byl dobrý, odmala se k nim choval dobře, ale příliš si s nimi nehrál. Žádný konflikt mezi nimi nezaznamenala. Trestní oznámení dcery si vysvětluje tak, že se dcera mstí bratrovi za to, že jí stále připomínal, že je [REDAKCE], že se živila jako [REDAKCE]. Trestní oznámení s dcerou nerozebírala, pouze jí řekla, že to neměla dělat, protože to není pravda.

10. U hlavního líčení svědkyně [REDAKCE] (č. l. 447-451) uvedla vesměs shodně jako na č. l. 147-151, když uvedla, že o samotné věci nic neví, když obžalovaného měla na půl roku u sebe její dcera. Nikdo jí o věci nic neřekl, ani dcera ani nikdo jiný. Jako opatrovnice k osobě obžalovaného podává zprávy opatrovnickému soudu. Teď nedávno musela předložit, co si za celý rok koupil nebo nekoupil, kolik za to dal, jestli si šetří - nešetří, jestli má nějakou činnost, kterou by se zabýval, což tedy má, protože roznáší letáky. Jinak doma hraje na počítači. Problémy s ním neměla. Roznášením letáků si syn vydělá 8 000 Kč čistého měsíčně. Pracuje pro [REDAKCE]. Přivezou mu letáky, ona mu je zkompletuje a syn je roznáší po [REDAKCE]. V týdnu mu to zabere někdy celý den, někdy čtvrt, půl dne. Dělá tak dvakrát až třikrát v týdnu.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Kromě tohoto má i invalidní důchod ve výši asi 15 000 Kč, který dostává už od 18 let. Z majetku má jenom počítač a ty mašinky. Dluhy nemá.

11. Svědkyně dále uvedla, že pokud se týká těch dvou nezletilých poškozených, tak to je blábol. Obžalovaný má hezký vztah k dětem. Děti k němu jdou. Kdyby jim ubližoval, tak k němu nepůjdou. Ke své sestře má špatný vztah, nemají se rádi od dětství, protože [redacted] ji chtěla sama pro sebe a nechce, aby se jinými dětmi zabývala. Na dotaz, že v přípravném řízení uváděla, že neví, co je důvodem toho, proč mají rozepře, svědkyně uvedla, že neví, proč se nemají rádi. Již před trestním oznámením jí dcera [redacted] řekla, že jí syn něco říkal o tom, že holce sahá na zadek, ale to nebyla pravda. O tom, že by se měl něčeho dopustit vůči [redacted], to neříkala. Vždyť on je věčně po děcáku.

12. Vzhledem k tomuto byl podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu čten protokol o výsledku svědkyně [redacted] na č. l. 148 pv. poslední odstavec a na č. l. 149 první odstavec, k čemuž svědkyně uvedla, že jí to [redacted] řekla až po trestním oznámení. [redacted] v roce 2000 nebral nějaké prášky na uklidnění. Byl normálně čilý. I v tomto případě byl podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu čten protokol o výsledku svědkyně [redacted] na č. l. 150 pv., na což svědkyně uvedla, že při ní nebral prášky, při [redacted] ano. Ona jí řekla, že ho vzala k psychiatrovi a že mu dal prášky na uklidnění. To, že po nich spí, to jí říkal [redacted], že se po nich cítí jak robot, že nemohl absolutně nic dělat a ty prášky odmítl brát. Na dotaz z čeho dovodila, že obě poškozené děti jsou navedeny, svědkyně uvedla, protože malý [redacted] jí sahal do rozkroku, když se jí to nelíbilo a plácla ho přes ruku, že se to nedělá, tak jí jeho otec [redacted] řekl, že ještě jednou na něho sáhne, tak ji zbije, že je bývalý boxer. To bylo dávno před rokem 2020. To ještě bydleli s [redacted] v [redacted] všichni. Ona tam pak přijela z [redacted]. Nechápala to, že ač se obžalovaný se sestrou [redacted] neměli rádi, proč ho nechala u sebe bydlet. Také nechápala, proč s ní neodjel. Prostě si ho tam nechala. Syn prostě řekl, že s ní neodjede. Tak se dcery zeptala, jestli ho tam chce a tak tam byl. Dcera [redacted] tam bratra u sebe nechala. I po té události [redacted] a [redacted] za obžalovaným chodí, ale ona je od něho odhání. Děti ho mají rádi. Obžalovaný by si s nimi i nadále hrál. Je normální člověk, ale ona je odhání. Nenechá je spolu o samotě. V těch posledních dvou letech tam dcera [redacted] s nimi bývala často. Na dotaz, že obžalovaný říkal, že je vymazal z mysli, že se s nimi vůbec nestýká, svědkyně uvedla, že asi k tomu má důvod, když ho napadají. Na dotaz, že ona však říká, že se s nimi stýká, svědkyně zopakovala, že [redacted], když tam přijde s dětmi, tak děti jdou za obžalovaným, ale ona je vyhazuje od něho. K tomuto obžalovaný uvedl, že kdysi se s nimi stýkal, ale teď už ne.

13. Svědkyně [redacted] (č. l. 315-320) uvedla, že vše začalo, když byl [redacted] malý a oznámil jí to v [redacted]. Tehdy u nich bydlel i obžalovaný. [redacted] jí řekl, že mu [redacted] dával „bambáka“ na nos a že mu to smrdí. Řekl, že to bylo u [redacted] v pokojíčku, kde chtěl hrát na počítači, ale [redacted] mu řekl, že mu ho má nejdřív vzít do pusy. Tuto informaci potvrdil i poté, co ho upozornila, že se jedná o vážnou věc. Následně šla za starším synem, zda nemá nějakou vážnou zkušenost s obžalovaným. Starší syn jí sdělil, že s ním má podobnou zkušenost. Řekl jí, že když chtěli jít k obžalovanému na počítač, řekl mu, že mu ho má vykouřit nebo něco podobného. Svědkyně svého bratra následně s tímto konfrontovala, a poté ho vyhodila z domu. Při uvedené konfrontaci vyrozuměla, že bratr zneužívání připustil, neboť jí řekl, že mu za to stejně nikdo nic neudělá.

14. Svědkyně [redacted] dále uvedla, že jejímu bratrovi vadilo, že kluci k němu stále chtějí chodit na počítač. Také si stěžoval, že mu prý rozbili nějakou mašinku. Věc oznámila až po dlouhé době, nejprve se svěřila doktorce, poté mámě a pak čekala, až budou děti schopny nějakým způsobem mluvit, protože zpočátku se o tom bavit nechtěly.

15. Svědkyně [redacted] při svém výsledku v rámci přípravného řízení do spisu založila zprávu Psychiatrické nemocnice [redacted] ohledně své osoby, kde byla hospitalizována, z níž vyplývá, že u ní byla nasazena farmaka na úzkosti a nespavost (č. l. 323). Svědkyně dále

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

k určení doby, kdy se skutky měly stát, doložila účetní doklad (č. l. 325-327), vystavený jejímu bratrovi za pobyt u nich, z něhož však nelze vycházet, neboť neobsahuje datum vystavení a je za dvoudenní pobyt, když v rozhodné době u nich měl [REDAKCE] bydlet dlouhodoběji.

16. Po svém předvolání k hlavnímu líčení byly soudu ke svědkyni [REDAKCE] dodány doklady o tom, že není schopna osobního výsledku před soudem, neboť onemocněla chorobou, která znemožňuje její výslech. Jde o sdělení organizace [REDAKCE], v němž byla omluva svědkyně [REDAKCE] z hlavního líčení, neboť se ze zdravotních důvodů nemůže soudu zúčastnit jako svědek. K tomuto doložili lékařskou zprávu ošetřujícího psychiatra [REDAKCE] [REDAKCE]. Z této zprávy z 24. 08. 2023 bylo zjištěno, že došlo v rámci masivního zhoršení s nasedajícími problémy v rodině k bilancování a proto byla i delší doba v PN [REDAKCE]. Objektivně zjištěno, že je masivně labilní, úzkostná s intolerancí frustrační zátěže. Osobnost již premorbidně disponovaná s rysy emoční instability, sklon až k paranoid depenzaci při zátěži. Vzhledem k jejímu stavu ošetřující lékař uzavřel, že je nevhodná její osobní přítomnost u soudního jednání a je vysoké riziko dalšího zhoršení jejího stavu s potřebou hospitalizace na uzavřeném psychiatrickém oddělení (viz č. l. 436-438).

17. K tomuto lze dále dodat, že dotčené psychické onemocnění [REDAKCE] má kořeny již v minulosti, ale je i současně přítomné, je vážné a s ohledem na předchozí lékařskou zprávu i časově dlouhodobé s negativní a nejistou prognózou. Současně s ohledem na faktickou jistotu negativního vlivu jejího výsledku u soudního jednání na zdravotní stav [REDAKCE] s dalším vysokým rizikem dalšího zhoršení jejího stavu dokonce s potřebou (opakovaně) hospitalizace bylo nezbytně nutné uzavřít, že stávající dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav svědkyně jí znemožňuje účast na jakémkoliv výsledku v této konkrétní věci.

18. Proto soud podle § 211 odstavec 2 písmeno a) trestního řádu protokol o výsledku svědkyně [REDAKCE] na č. l. 315-320 přečetl. Dlužno dodat, že dotčeného „čteného“ výsledku se obhájce obžalovaného zúčastnil, mohl klást dotazy a také řadu otázek svědkyni položil. K tomuto výsledku nebyly žádné dotazy ani připomínky.

19. Podle § 102 odstavec 2 trestního řádu byly čteny protokoly o výpovědi svědků - osob mladších osmnácti let.

20. Svědek [REDAKCE] (č. l. 218-236, nosič dat č. l. 237) způsobem odpovídajícím jeho věku a rozumovým schopnostem uvedl, že chodil ke strýci do pokoje hrát na počítači, přestože mu babička říkala, aby tam nelezl. [REDAKCE] mu dával pusinky na pusy a sahal mu všude na tělo, včetně zad, hýždí a přirození, což demonstroval na panně, přes oblečení i pod ním. Jednou se stalo, že měl svlečené kalhoty, které mu sundal obžalovaný. Na přirození ho [REDAKCE] hladil, ale nijak mu ho nedržel. Se zadečkem kromě hlazení nic jiného nedělal, respektive jednou mu přiložil penis k řitnímu otvoru. Neříkal mu, aby toho nechal. Když ale nepřestával, měl toho už dost, tak se svěřil bratrovi, který to řekl mamce. Mamka pak dala [REDAKCE] facku a řekla mu, aby se ho už nedotýkal. Nezletilý svědek dále uvedl, že se vše stalo čtyřikrát či pětkrát, posléze, že se vše dělo denně. Jednou nebo dvakrát také viděl [REDAKCE] „bambána“. [REDAKCE] se sám svlékl a chtěl, aby mu dal aspoň jednu pusy. On mu dal pusy (na penis) a pak si ho musel dát úplně do pusy, aniž by obžalovaný dělal nějaké pohyby. Jednou mu také penis přiložil do dírky na zadečku, to ho nebolelo. Nevěděl, proč to všechno po něm [REDAKCE] chce, nevěděl, co se děje.

21. Obžalovaný k tomuto výsledku u hlavního líčení uvedl, že [REDAKCE] k nim i nyní chodí suverénně, a to i bez [REDAKCE]. Prostě přijdou a jediné co říkají, ahoj strejdo, ahoj strejdíčku. Kdyby se choval tak, jak bylo čteno, tak by se asi takto k němu neměli.

22. Svědek nezletilý poškozený [REDAKCE] (č. l. 274-277, přepis č. l. 278-285, nosič dat č. l. 286) uvedl, že se to stalo v době, kdy bydleli v „[REDAKCE]“, ve stejném domě, kde v bytě nahoře bydlela jejich babička a strýc. Stalo se to v době, kdy mu bylo cca 12-13 let. Problém s obžalovaným měl jen jednou. Stalo se to v místnosti, kde babička a [REDAKCE] spávali. [REDAKCE] ho

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

hodil na postel, držel ho na ní obličejem do matrace, držel mu obě ruce za zády a snažil se mu svléknout kalhoty, ale nedařilo se mu to, protože se mu stále nějak kroutil. Současně obžalovanému opakovaně říkal, aby ho pustil. Pak slyšeli, že jde babička, proto toho [REDAKCE] nechal a mohl odejít. Tehdy se nikomu nesvěřil, protože nevěděl, co se děje. S něčím podobným se mu svěřil i bratr, ale už si přesně nepamatuje.

23. K tomuto výsledku obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že jak svědek tvrdí, že ten pokoj se dal zamykat, tak se zamykat nedal, protože od toho klíč nikdy nebyl. Jak mohli k němu chodit na počítač, když neměl počítač Windows.

24. Sestra poškozených svědkyně nezletilá [REDAKCE] (č. l. 329-335, 337-343, 346-350), narozená v roce [REDAKCE] uvedla, že jim matka říkala, aby se nepřibližovali k obžalovanému, aby jim neublížil. Jinak svědkyně neřekla nic relevantního.

25. Za souhlasu státní zástupkyně, obhájce i obžalovaného byly podle § 211 odstavec 6 trestního řádu čteny protokoly o úředních záznamech o podaných vysvětleních [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

26. [REDAKCE] (č. l. 156-158), někdejší přítelkyně obžalovaného, uvedla, že v době, kdy pobývala v chráněném bydlení [REDAKCE], měli s obžalovaným intimní vztah, který trval asi půl roku. Ukončila jej ona, protože jí sebral cigarety. Obžalovaný o své rodině nemluvil, ale svěřil se jí s tím, že ho jeho sestra [REDAKCE] udala, protože obtěžoval její děti. Obžalovaný říkal, že to není pravda.

27. Součástí spisového materiálu je i rozsudek Okresního soudu v Liberci z roku 2019, jímž bylo prodlouženo omezení ve svéprávnosti [REDAKCE] na dobu 5 let (č. l. 162-164).

28. Dcera paní [REDAKCE] [REDAKCE] (č. l. 165-169) uvedla toliko to, že v rámci návštěv obžalovaného u její matky zjistila, že obžalovaný vyžaduje fyzický kontakt. Projevovalo se to zejména ve vztahu k jejímu [REDAKCE] letému synovi.

29. Strýc obžalovaného [REDAKCE] (č. l. 371-373) nepotvrdil to, že by obžalovanému měl sdělit, jakým způsobem může obžalovaný obtěžovat děti, aby se to nedalo prokázat.

30. Vysvětlení (nevlastní sestry obžalovaného) [REDAKCE] (č. l. 375-378) a [REDAKCE] (č. l. 380-385, 387-388) nepřineslo nic důkazně relevantního.

31. **Ze znaleckého posudku** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvláštní specializace klinická psychologie, zpracovaný znalkyní **PhDr. Jindřiškou Záhorskou na nezletilé poškozené** (č. l. 178-193 a č. l. 194-195 ad nezl. [REDAKCE]; č. l. 247-263 a č. l. 194-195 ad nezl. [REDAKCE]) bylo zjištěno:

32. Nezletilý [REDAKCE]: Jeho aktuální neverbální, respektive verbální intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu [REDAKCE], respektive širokém pásmu [REDAKCE]. Jeho psychomotorický vývoj je opožděný, nerovnoměrný, bez znaků psychotického onemocnění v pravém slova smyslu. Jsou patny znaky výchovného a výukového zanedbání, psychické deprivace, koktavost. Chlapec vykazuje snížené sebevědomí, je nejistý s úzkostnými rysy. Jeho intelektové ani paměťové schopnosti nejsou narušeny, je schopen událost správně vnímat, zapamatovat a reprodukovat. Jeho vyjadřovací schopnosti jsou však na nižší úrovni. Nebyly u něj zjištěny sklony ke zvýrazněné lhavosti. Je zvýrazněně sugestibilní, nezralý více než odpovídá chronologickému věku. Na základě uvedeného znalkyně z forenzně psychologického hlediska hodnotila jeho obecnou věrohodnost jako mírně sníženou. Kostra jeho příběhu je stabilní, bez výraznějšího odklonu od zásadních údajů. Odpovídající jsou neverbální i vegetativní doprovody. Prožitky jsou autentické. Nejsou přítomny pocity studu, což odpovídá nižší vývojové úrovni. Posuzovaný nechápe vyšetřované události. Nebyl zjištěn motiv vedoucí ke zkreslené výpovědi. Výpověď ve svém komplexu nepůsobí naučeným dojmem, působí dojmem líčení autentických zážitků uložených v paměťových stopách nezletilého. Jeho specifickou věrohodnost

Shodu s prvoipisem potvrzuje [REDAKCE].

tak lze považovat za nenarušenou. Jeho postoj k strýci je aktuálně ambivalentní, s mírně převažující negativní složkou.

33. S posudkem znalkyně koresponduje i **zpráva mateřské školky** (č. l. 239-240), kterou nezletilý [REDAKCE] navštěvoval, když jsou patrné výhrady vůči výchově matky.

34. Nezletilý [REDAKCE]: Jeho aktuální neverbální intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu [REDAKCE] až [REDAKCE]. Verbální schopnosti lze na základě klinického odhadu hodnotit v dolním pásmu průměru. U nezletilého nejsou patrné znaky, které by svědčily pro přítomnost psychického onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychózy. Osobnost je nerovnoměrně, disharmonicky se vyvíjející s poruchami chování, akcentovanými osobnostními rysy, zvýrazněnou emoční instabilitou, dráždivostí, impulsivitou, nezralostí, opozičními tendencemi. Intelektové ani paměťové schopnosti nezletilého nejsou narušeny, je schopen událost správně vnímat, zapamatovat a reprodukovat. Nejsou přítomny patologické sklony ke lhavosti. Nebyly zjištěny ani zvýrazněné sklony ke konfabulacím. Z forenzně psychologického hlediska znalkyně zejména s ohledem na popsané osobnostní rysy hodnotila obecnou věrohodnost nezletilého [REDAKCE] jako sníženou. O činu vypovídá konstantně, spontánně, většinou méně obsažně, na dotazy je schopen detailizovat obsah částečně doplnit. Chybějící vzpomínkové mezery se nesnaží doplnit smyšlenkou. Kostra příběhu je stabilní s občasným vynecháním či doplněním nepodstatných detailů. Výpověď z pohledu posuzovaného není zisková, nebyl zjištěn motiv, který by vedl ke zkreslené výpovědi. Z forenzně psychologického hlediska s ohledem na spíše povšechné líčení a zejména rozdíly v průběhu událostí sdělených matkou hodnotila jeho specifickou věrohodnost jako mírně sníženou. Ke strýci zaujímá aktuálně nezletilý ambivalentní vztah.

35. S posudkem znalkyně koresponduje i **zpráva DDÚ** [REDAKCE] na č. l. 287-303 (do zařízení přijat dne [REDAKCE] 2021 na základě předběžného opatření).

36. U hlavního líčení se znalkyně **PhDr. Jindřiška Záhorská, Ph.D.** plně odkázala na oba své písemně podané posudky a stvrdila je. Ohledně nezletilého [REDAKCE] uvedla zcela shodně jako na č. l. 178-193 znaleckého posudku, když potvrdila, že je schopen vnímat a správně reprodukovat události, a to v intencích svých osobnostních a intelektových charakteristik, tzn., že nelze od něj očekávat, že bude o události hovořit jako dítě, které je zralé, stejného věku, [REDAKCE] dítě. Bude o událostech hovořit spíše jako dítě předškolního věku, tudíž bude používat pojmy, které jsou typické spíše pro předškolní věk a je tam typické to nepochopení situace, kdy nechápal sexuální kontext situace. Nezjistila prvky návodu, výmyslu nebo ovlivnění jeho výpovědi. I když nechápal souvislosti, tak je možné, že by dotčené jednání na něho mohlo mít nějaký negativní vliv. Nicméně u posuzovaného nebyly zjištěny žádné znaky nějakého psychického onemocnění nebo disharmonického vývoje, který by byl v přímé souvislosti s uváděným vyšetřovaným činem. Právě i díky tomu, že se v situaci neorientoval, tak to na něm nezanechalo žádné výrazné následky.

37. Ohledně nezletilého [REDAKCE] uvedla zcela shodně jako na č. l. 247-263 znaleckého posudku, když potvrdila, že i tento svědek byl schopen správně vnímat a správně reprodukovat události. Nezjistila u něho nějaké prvky návodu, výmysly či snahu někomu vyhovět. Pokud uváděla zkreslení událostí matkou, to myslela tak, že to matka (ne nezletilý) mohla v rámci výslechové situace sama informace zkreslit, které jí byly sděleny. Na dotaz, že opatrovník nezletilých požaduje nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč a zda tedy u nezletilého zjistila nějaké narušení psychiky, které by se dalo navázat na čin obžalovaného, pokud mu bude prokázán, znalkyně uvedla, že u posuzovaného jsou zvýrazněné neurotické znaky, je vývoj zvýrazněně disharmonický, jsou tam časté poruchy chování. Nelze vyloučit, že do budoucna se tato problematika osobnostní bude zdůrazňovat. Nicméně s ohledem na velmi disfunkční rodinné prostředí a s ohledem na jeho psychickou deprivaci a výchovné zanedbání nelze jednoznačně určit, že by toto bylo způsobeno právě tím vyšetřovaným činem. U posuzovaného byl tedy zjištěn

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

disharmonický vývoj, problematický osobnostní vývoj v disfunkčním rodinném prostředí s výchovným a výukovým zanedbáním a s citovou deprivací. Tudíž nemůže jednoznačně určit, že k tomu disharmonickému vývoji došlo v důsledku vyšetřovaného činu či je spojeno právě s tou psychickou deprivací a rodinným prostředím.

38. Ze společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, sexuologie, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie na obžalovaného (č. l. 20-41), který podali znalci PhDr. Petr Weiss, MUDr. Luděk Daneš a MUDr. Luděk Fiala bylo zjištěno, že znalci **psychiatr** a **sexuolog** ve shodě dospěli k závěru, že obžalovaný trpí a v době páchání trestné činnosti trpěl mentální retardací lehkého až středního stupně a psychosexuální nevyzrálostí. Je heterosexuálně orientovaný, nebyla u něj zjištěna sexuální parafilie. Jde o psychosexuálně nezralou osobu, což potvrdilo nejen sexuologické, ale i PPG vyšetření, při němž obžalovaný reagoval prakticky na všechny předložené podněty kladně. Lehká až středně těžká mentální retardace a zejména psychosexuální nezralost ovlivnily jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Jeho rozpoznávací schopnosti byly sníženy měrou nepodstatnou, ovládací schopnosti byly sníženy měrou podstatnou. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro společnost nebezpečný pro možnost opakování podobného jednání. Oba uvedení znalci proto navrhli uložení ochranného léčení sexuologického, ambulantní formou.

39. I znalec **psycholog** u obžalovaného potvrdil lehkou až středně těžkou mentální retardaci, ale nezjistil znaky svědčící o jeho zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnější narušení základních psychických funkcí. Osobnost obžalovaného charakterizoval jako simplexní, anomálně strukturovanou, výrazně sociálně i psychosexuálně nezralou, s převládajícími rysy impulsivity. Emocionalita obžalovaného je nezralá a málo diferencovaná. V psychicky zátěžových situacích bude reagovat spíše impulsivně. V rámci vyjádření se k motivaci vyšetřovaného činu znalec uvedl, že se nejspíše bude jednat o náhražkové chování v situaci dlouhodobé partnerské sexuální deprivace. Možnosti resocializace obžalovaného jsou vzhledem k jeho mentální retardaci, která je léčbou neovlivnitelná, omezené a budou podmíněny úspěšností navrhované ochranné léčby.

40. Znalci prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. (č. l. 428) a doc. MUDr. Luděk Fiala, Ph.D., MBA (č. l. 426, 434), se z titulu zahraniční dovolené z výsledku u hlavního líčení omluvili. Znalec Weiss současně pověřil spoluznalce, aby ho u hlavního líčení zastoupili a zodpověděli dotazy i na něho a plně stvrdil písemně podaný posudek i jeho závěry (č. l. 428). Znalec Fiala (č. l. 434) sdělil, že se za všechny tři znalce jednání zúčastní znalec Daneš.

41. U hlavního líčení znalec **MUDr. Luděk Daneš** uvedl, že s dalšími spoluznalci věc konzultoval, jsou ve shodě a ostatními dvěma znalci je pověřen k tomu, aby vypovídal i ohledně jejich závěrů, a plně se odvolal na jejich písemně podaný znalecký posudek a stvrdil ho za všechny tři znalce. Poté uvedl zcela shodně jako na č. l. 20-41. Znalec MUDr. Daneš dále uvedl, že ovládací schopnosti obžalovaného byly ovlivněny mírou podstatnou. Vymizelé ale určité nebyly. Spíše se blížily nad tu polovičku. Navrhovaná ambulantní léčba by měla být zaměřená na to, aby obžalovaný získal náhled na to, že jeho sexualita není úplně v pořádku. Jeho ošetřující lékař při léčbě vidí, jak se sexuálně vyvíjí, zda je potřeba i na přechodnou dobu dát nějaký hormonální útlum. Základem ale je, aby obžalovaný zjistil, že je něco v nepořádku a naučil se s tím pracovat a věděl, že má problém v oblasti sexuality. Obžalovaný je schopen toto pochopit. Není mentálně retardovaný natolik, aby nebyl schopen pochopit, že sexuálně nějakým způsobem kontaktovat děti se nesmí. Na to jeho intelektová kapacita stačí. Na dotaz, zda k tomuto může přispět i výkon trestu odnětí svobody, znalec uvedl, že z hlediska medicínského je samozřejmě lepší léčba. Určité ponaučení ten trest je, ale z hlediska toho náhledu, je léčba určitě důležitější. Určitě je schopen se podrobit i nějakému přísnému režimu, kde by musel plnit stanovené úkoly. Navíc je schopen manipulovat s počítačem, hraje hry, takže i to svědčí pro to, že jeho retardace není až tak vysoká. Obžalovaný zatím nemá žádnou sebereflexi. Tu by mohl získat v rámci trestu, ale ve vztahu k té jeho sexualitě je určitě důležitější ochranná léčba.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

42. Státní zástupkyně, obhájce i obžalovaný souhlasili se čtením společného znaleckého posudku na č. l. 20-41, a to v částech, které zpracovali znalci prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. a MUDr. Luděk Fiala, Ph.D., MBA, a proto za přítomnosti znalce MUDr. Daneše byl podle § 211 odstavec 5 trestního řádu dotčený znalecký posudek čten v částech, které zpracovali znalci PhDr. Weiss a MUDr. Fiala.

43. Znalec MUDr. Daneš uvedl, že k tomu nechce nic dalšího dodat. Už to řekl i on v těch jejich závěrech a jsou ve shodě. Hlavně byla zjištěna nezralost psychosexuální. To potvrdilo i PPG vyšetření, kde obžalovaný reagoval na všechny podněty, což je typické pro nezralost.

44. V hlavním líčení bylo provedeno i dokazování v režimu ustanovení § 213 trestního řádu:

45. Z **písemného podnětu OSPOD** [redacted], které bylo na Policii ČR doručeno dne 19. 05. 2022, bylo zjištěno, že dne 17. 05. 2022 matka poškozených nezletilých chlapců [redacted] jim sdělila, že její bratr [redacted] asi před dvěma lety na bývalé adrese [redacted] pohlavně zneužíval její děti. Mladší syn [redacted] se jí svěřil s tím, že mu strýc dává „bambáka“ na pusku, starší syn [redacted] pak k jejímu dotazu sdělil, že pokud chce hrát na počítači, musí mu ho vykoupit (viz oznámení MÚ [redacted], OSPOD č. l. 15).

46. Ohledně nezletilých poškozených byly opatřeny zprávy Mateřské školy [redacted] a [redacted] - viz č. l. 239-240 [redacted]), Dětského domova a základní školy ([redacted]) na č. l. 287 a zpráva DDÚ [redacted] na č. l. 288-303 ([redacted]).

47. Ze **zpráv praktické lékařky** nezletilých poškozených bylo mimo jiné zjištěno, že dne [redacted] 2020 byla lékařka [redacted] telefonicky kontaktována paní [redacted] s tím, že se jí syn [redacted] svěřil, že ho obtěžoval její mentálně postižený bratr, který bydlí ve stejném domě s rodinou paní [redacted]. Měl se ho dotýkat na genitálu, líbat apod. Dle sdělení matky byl chlapec klidný, nebyl pláčtivý, spal dobře, nebyl rozrušený ani vyděšený a neměl známky fyzického traumatu. Matka si tehdy nebyla zcela jistá, zda mluvil pravdu. Později se jí již v této souvislosti neozvala. O zneužívání [redacted] nemluvila. Ona sama na dětech nepozorovala známky sexuálního zneužití (viz zprávy dětské lékařky na č. l. 359-360).

48. Ze **zprávy Oblastní charity** [redacted] k rodině [redacted] bylo zjištěno, že s rodinou [redacted] pracují od března roku 2018 (poslední aktivita navázána dne 17. 02. 2021) a že i se zaměstnanci charity paní [redacted] hovořila o tom, že nemůže své děti nechat u babičky a bratra bez dozoru, aby je bratr sexuálně neobtěžoval. Bratr jí prý měl sdělit, že si nechá poradit od svého strýce, jakým způsobem může děti obtěžovat, aby se to nedalo prokázat. Tento strýc ji sexuálně obtěžoval, když byla malá, ale nikdo jí to nevěřil (viz zpráva Oblastní charity [redacted], [redacted] na č. l. 362).

49. Ze **zprávy** [redacted], z. s. (č. l. 367-368) k [redacted] bylo zjištěno, že prvokontakt s ní proběhl dne 23. 05. 2022 u ní doma. Věnovali se i obžalovanému a jeho matce paní [redacted], oba paní [redacted] očerňovali, stěžovali si na ní a opakovaně jim uváděli, že paní [redacted] má v plánu podat trestní oznámení na obžalovaného ohledně zneužívání jejich dětí, když paní [redacted] o možném zneužívání jejich dětí ze strany obžalovaného občas mluví.

50. K osobě obžalovaného bylo zjištěno: Obžalovaný [redacted] v období od [redacted] do [redacted] 2021 využíval sociální službu - chráněné bydlení, když v uvedeném období nebyl ještě pravomocně omezen ve svéprávnosti. K jeho chování v uvedeném zařízení bylo zjištěno, že obžalovaný má o sobě představu jako o samostatném dospělém muži, který všechno zvládá sám, což ovšem neodpovídá realitě. Svoji samostatnost výrazně spojuje s rozhodováním o svých penězích, nicméně jeho finanční gramotnost je velmi malá. A v době jeho pobytu v zařízení řešili jednak hádku s jiným obyvatelem domu, jednak vyhrožování smrtí personálu. V zařízení navázal vztah s paní [redacted], přičemž tento vztah byl partnerský, včetně sexuálního (viz zpráva DH [redacted], o.p.s. č. l. 64-65).

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

51. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 26. 06. 2012, sp. zn. 0 Nc 1200/2012 (č. l. 70-71) byl obžalovaný [REDAKCE] omezen na způsobilosti k právním úkonům, a to tak, že je schopen nakládat s majetkovými hodnotami a činit právní úkony, jejichž hodnota nepřesáhne 1 000 Kč. Právní moc nastala ke dni 30. 07. 2012.

52. V řízení sp. zn. 0 Nc 1200/2012 byl opatřen na [REDAKCE] i znalecký posudek z odvětví psychiatrie. Jde o posudek ze dne 16. 11. 2020, který vypracovala znalkyně z odvětví psychiatrie MUDr. Railová (č. l. 72-83).

53. Od 15. 02. 2019 obžalovaný opět nabyl plné svéprávnosti (č. l. 100).

54. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12. 01. 2022, sp. zn. 0 P 24/2020 (č. l. 67-68), byla opatrovníkem [REDAKCE], omezeného na svéprávnosti, jmenována [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]. Právní moc nastala ke dni 09. 02. 2022. [REDAKCE] byla opatrovníkem ustanovena i v minulosti (17. 12. 2012). K tomuto se dále váže rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 08. 2021, č. j. 17 Co 74/2021-364, jímž bylo vymezeno omezení svéprávnosti obžalovaného, a to na dobu 3 let (č. l. 108). Tento rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové nabyl právní moci dne 23. 09. 2021.

55. I v tomto opatrovnickém řízení byl k osobě obžalovaného zpracován psychiatrický znalecký posudek, přičemž i zde znalec diagnostikoval lehkou mentální retardaci. Způsobilost obžalovaného k právním úkonům byla řešena již v minulosti v roce 2012 (viz rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č. j. 0 Nc 1200/2012-48). I tehdy byl znalecky zkoumán, též se závěrem lehké mentální retardace (viz znalecký posudek z odvětví psychiatrie ze dne 16. 05. 2012 znalce MUDr. Kolomazníka na č. l. 90-99).

56. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou (č. l. 90-99) ze dne 12. 01. 2022, sp. zn. 0 P 24/2020, který nabyl právní moci dne 09. 02. 2022, byla opatrovníci obžalovaného znovu jmenována jeho matka [REDAKCE].

57. Ze zprávy **Městského úřadu** [REDAKCE] ze dne 14. 09. 2020 bylo mimo jiné zjištěno, že k uvedenému datu bydlel obžalovaný se svojí matkou v podnájmu na adrese na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Zmíněný úřad ve zprávě mimo jiné uvedl, že pan [REDAKCE] byl od svých [REDAKCE] let po dětských domovech a pak různě po ubytovnách. Od 18 let je poživatelem invalidního důchodu 3. stupně. V létě 2020 se obžalovaný nastěhoval se svojí matkou k sestře [REDAKCE] na adresu [REDAKCE]. Pro opakované neshody museli toto bydlení opustit. Městský úřad ke své zprávě přiložil také vyjádření [REDAKCE] z března 2021 k osobě jejího bratra (mimo jiné uvádí, že bratr žije ve svém světě, kde je vše dle jeho tužeb, že problémy řeší agresí, že kdysi bral léky na agresivitu; datováno 01. 03. 2021) a zprávu společnosti [REDAKCE] [REDAKCE], z. s., která obžalovanému poskytovala služby sociálně-terapeutických dílen, přičemž spolupráci s ním hodnotila jako velmi náročnou. Mimo jiné se dále uvádí, že [REDAKCE] je kontaktoval v srpnu 2020 a zjistili, že se svojí matkou se vrátil do domu k sestře [REDAKCE]. Dotčený úřad dále sdělil, že obžalovaný pobírá invalidní důchod, příspěvek na péči v I. stupni, že má pohledávky za půjčku (zůstatek 10 640 Kč) a za exekuce, když jejich výčet není úplný, protože své pohledávky nedokáže specifikovat (viz zprávy MÚ v [REDAKCE] s přílohami - vyjádření [REDAKCE] na č. l. 103-104, 106-107; zpráva [REDAKCE] z.s. na č. l. 105, vše na č. l. 100-107).

58. Ze zprávy **organizace Člověk v tísni** (č. l. 113) ohledně finanční situace [REDAKCE] bylo mimo jiné zjištěno, že při mapování jeho závazků byl zjištěn dluh ve výši cca 64 000 Kč. S ohledem na výši tohoto dluhu nebyla řešena insolvence. Dále je popsán návrh na řešení jeho finančních závazků.

59. K osobě obžalovaného se vyjádřil i **Dětský domov, základní škola speciální a praktická škola** [REDAKCE] (v kolektivu byl oblíbený, ale jeho chování bylo nevyzpytatelné; matka o něho projevovala sporadický zájem s tím, že [REDAKCE] u ní doma zlobil; mezi jeho zájmy patřila práce na PC; v zařízení neměl blízkého kamaráda, občas byl přistižen, jak nevhodně navazoval

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vztah s mladšími dětmi, které osahával a příliš se k nim tiskl, přičemž nepreferoval určitý typ pohlaví, přičemž takovýto incident se stal v březnu 2012, a **Dětský diagnostický ústav** v [REDAKCE], když během pobytu byl v nepravdělném kontaktu s matkou a starší sestrou, s nimiž byl rád (viz zpráva Dětského domova, základní školy speciální a praktické školy [REDAKCE] na č. l. 114-115, 117-118 a zpráva DDÚ v [REDAKCE] na č. l. 116).

60. Do spisového materiálu z řízení přípravného byla zařazena kopie podstatné části **spisu Policie ČR, ÚO, SKPV OOK** v [REDAKCE] č. j. [REDAKCE], vedeného ve věci podezření ze spáchání provinění pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se tehdy mladistvý [REDAKCE] měl v [REDAKCE] 2012 dopustit ke škodě nezletilého narozeného v roce [REDAKCE]. Skutkově šlo o to, že obžalovaný měl uvedenému poškozenému tít pohlavní úd. I v tomto případě znalkyně z odvětví pedopsychiatrie MUDr. Eva Čápová u obžalovaného dospěla k závěru o středně těžké mentální retardaci obžalovaného, když uzavřela, že vlivem této mentální retardace byly jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací zcela zaniklé. Věc proto byla dle § 159a odstavec 1 trestního řádu odložena (viz č. l. 119-137). V této věci byl obžalovaný podroben i zkoumání znalkyně z odvětví psychologie PhDr. Věry Tomášové.

61. **Lustrací v evidencích Policie ČR** bylo zjištěno, že v roce 2020 byl obžalovaný řešen pro kouření během jízdy na jízdním kole, a v roce 2022 byl příkazem na místě vyřešen pro nepřiměřené trestání svého psa údery pěstí (viz též opis z EP). Obžalovaný nebyl soudně trestán (vše viz záznam o lustraci v evidencích PCR č. l. 138-143, 146, opis z rejstříku trestů č. l. 144, 419 a opis z evidence přestupků č. l. 145). Z opisu z evidence rejstříku trestů [REDAKCE] a [REDAKCE] (č. l. 420, 421) bylo zjištěno, že jim svědčí fikce neodsouzení.

62. Z dalších listinných důkazů lze toliko poukázat na to, že byly provedeny i důkazy fotografiemi vydaných obžalovaným (č. l. 55-56), kde má být paní [REDAKCE], záznamy o zproštění mlčenlivosti (č. l. 62, 63, 321-322, 352, 353, 354, 355, 356), úředním záznamem (č. l. 170), usnesením (č. l. 171, 172 - opatrovník), úředním záznamem na č. l. 324 (upřesnění data odjezdu obžalovaného z [REDAKCE] na [REDAKCE] za matkou) či příjmovým dokladem s poznámkami (č. l. 325-327).

63. K důkazu byl proveden i připojený spis Okresního soudu Semily sp. zn. 0 P 51/2017, jehož podstatný obsah byl již fakticky citován shora.

64. Po takto provedeném dokazování státní zástupkyně ani opatrovník neměli návrhy na doplnění dokazování.

65. Obhajoba navrhla osobní výslech bratra obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a sestry [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jejíž adresu nezná. Tyto členy rodiny by chtěli navrhnout za účelem prokázání rodinných vztahů, zejména chování obžalovaného a jeho vztahu k matce poškozených dětí, a především k motivaci zájmu, proč by měl obžalovaný být potrestán. Obžalovaný od začátku zde vidí motivaci svých příbuzných, hlavně matky obou dvou poškozených k tomu, aby jej dostala do vězení nebo do nějaké péče, aby mohla využít plně babičku dětí k hlídání svých dětí. Tyto dva svědky nebyli schopni přivést k hlavnímu líčení, protože u sestry neznají adresu a bratr je nyní mimo republiku, protože je řidič kamionu, a přijede asi za týden. Takže se nemůže dostavit ani zítra.

66. Soud usnesením předmětné vznesené důkazní návrhy zamítl, když uzavřel, že k prokázání rodinných vztahů, zejména chování obžalovaného a jeho vztahu k matce poškozených dětí i k nim samotným v rámci hlavního líčení provedl již celou řadu důkazů, včetně výslechů několika rodinných příslušníků či zpráv různých úřadů. V tomto směru kromě výslechu matky obžalovaného a jeho sestry [REDAKCE] lze poukázat na úřední záznamy pořízené s panem [REDAKCE] (strýcem) a s [REDAKCE] (nevlastní sestra) i na zprávy škol a dalších ústavů ve vztahu k oběma poškozeným i ve vztahu k obžalovanému, na zprávy Charity [REDAKCE], [REDAKCE],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

DH [REDACTED], Městského úřadu [REDACTED], Člověk v tísní či na rozhodování opatrovníckého soudu Rychnov nad Kněžnou. Tedy k posouzení toho, čeho se obžalovaný domáhá dalšími výslechy svědků (bratra a sestry), měl soud opatřeno již dostatek jiných důkazů, a proto pro nadbytečnost návrh obhajoby na provedení obou svědeckých výslechů zamítl.

67. Dále soud uzavřel, že v hlavním líčení bylo provedeno takové dokazování, na podkladě něhož je možno věc meritorně posoudit, a proto prohlásil dokazování za skončené.

68. Úvodem vyhodnocující pasáže je třeba předeslat, že rozhodnutí soudu musí být předvídatelné, vyplývající z provedených důkazů, když soud nemůže ignorovat provedené důkazy, které samozřejmě musí interpretovat v duchu logiky a zákonem vymezených úvah pro hodnocení důkazů. Oba nezletilí svědci byli vyslechnuti v procesně nezávadném výslechu, a proto je nutno k obsahu těchto výpovědí přihlížet. V tomto případě jako k důkazům obžalovaného přímo usvědčujících. Obě tyto výpovědi obstály i v dalším hodnotícím procesu. Jednak byly podrobeny expertnímu zkoumání, kdy mimo jiné znalkyně MUDr. Záhorská v nich neshledala prvky návodu, vymyšlení či ovlivnění. Jelikož tento závěr znalkyně nelze přehlédnout, lze uzavřít, že oba poškození líčí, to, co skutečně prožili a co se jim stalo, neboť si nevymýšleli, nebyli nijak ovlivněni ani nebyli k výpovědím navedeni. S tímto také koresponduje závěr dotčené znalkyně, že specifická věrohodnost výpovědi [REDACTED] není narušená a jen díky jeho nezralosti je jeho obecná věrohodnost jen mírně snížena. U [REDACTED] byla specifická věrohodnost jen mírně snížena a obecná věrohodnost byla snížena. Takovéto znalecké závěry rozhodně nemohou soud vést k rozhodnutí, že výpovědi nezletilých jsou nepravdivé či nevěrohodné. Naopak soud se postavil na stranu jejich věrohodnosti, a proto z nich vycházel.

69. Z vyjadřování nezletilého [REDACTED] je zřejmé, že některé jím udávané údaje týkající se času či počtů jsou nespolehlivé, což lze vysvětlit jeho vývojovou úrovní a tomu, že celé události nerozuměl. Jelikož jeho intelektové ani paměťové schopnosti nebyly narušeny a byl schopen událost správně vnímat, zapamatovat a reprodukovat, lze uzavřít, že přes jeho nižší vyjadřovací schopnosti a nezralost, která je větší než odpovídá chronologickému věku, tak v ostatních podstatných okolnostech, kde hovoří o konání obžalovaného [REDACTED], líčí skutečně prožitý zážitek, když u něho nebyl zjištěn motiv vedoucí ke zkreslení jeho výpovědi. Jeho svědectví ve svém komplexu je nutno vyhodnotit jako popis autentických zážitků uložených v paměťových stopách nezletilého, když jeho specifická věrohodnost je nenarušená. Jelikož líčí, to, co prožil, jedná se o obžalovaného přímo usvědčující důkaz.

70. I u [REDACTED] nejsou jeho intelektové ani paměťové schopnosti narušeny, byl schopen událost správně vnímat, zapamatovat a reprodukovat. Nejsou přítomny patologické sklony ke lhavosti. Nebyly zjištěny ani zvýrazněné sklony ke konfabulacím. Byť z forenzněpsychologického hlediska je jeho obecná věrohodnost snížena, tak o činu vypovídá konstantně, spontánně a na dotazy byl schopen detailizovat, přičemž chybějící vzpomínkové mezery se nesnažil doplnit smyšlenkou. Jeho výpověď nebyla zisková, nebyl zjištěn motiv, který by vedl ke zkreslené výpovědi. Mírné snížení jeho specifické věrohodnosti nemůže vést k závěru, že lže.

71. I výpovědi znalkyně MUDr. Záhorské před soudem bylo osvědčeno, že výpověď nezletilého [REDACTED] je konstantní, přičemž přihlédne-li se k jeho mentálnímu vývoji, který ho posunuje do předškolního věku, lze uzavřít, že by nebyl schopen udržet nějakou vymyšlenou historku. Nezletilý hovořil o sexualizovaném chování druhé osoby, kterému také nerozuměl, a to právě pro jeho nízký mentální věk. Tedy nemohl si vymyslet něco, co mu není známé a čemu nerozumí. S jeho mentální výbavou by také nebyl schopen se držet návodu od jiné osoby. I toto vedlo soud k závěru o specifické věrohodnosti výpovědi nezletilého [REDACTED]. Navíc tato výpověď obsahuje další fenomény věrohodnosti, což lze dokumentovat například na tom, že sděloval, že strýcův bambák smrděl.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

72. Ani možnost, že by ho někdo naučil, co má vypovídat či že by byl ovlivněn, nepřipadá v úvahu, neboť nebyl zjištěn žádný prvek ovlivňování. Dotčená rodina je disfunkční, děti byly a jsou zanedbané výchovně, když jejich mentální a chronologický věk si nekorespondují. Rozpory ve výpovědích zejména mezi matkou a dětmi, nejsou důvodem k obvinění bratra (ze strany [REDAKCE]) z toho, z čeho byl obviněn. To, že by to měla být pomsta za to, že žárlí na matku, protože se mu víc věnovala, tak o tom lze pochybovat, jelikož toto tvrzení nebylo ničím pozitivně potvrzeno. Navíc je nutno si uvědomit, že paní [REDAKCE] obžalovaného nechala u sebe tehdy bydlet dobrovolně a fakticky z vůle obžalovaného, který u ní prostě zůstal, jak uvedla svědkyně [REDAKCE].

73. Takže soud shledal výpověď nezletilého [REDAKCE] za věrohodnou, když její obsah odpovídá jeho nižšímu mentálnímu vývoji, než by náležel k jeho kalendářnímu věku.

74. Ve výpovědích (obou) nezletilých byly sice dílčí rozpory, ale u dětí, zejména z nedobrého a nepodnětného výchovného prostředí, bývají pravidlem. Na toto navíc nasedá to, že mentální věk u obou chlapců je nižší než jejich věk kalendářní. Zejména u nezletilého [REDAKCE] je třeba v tomto směru zohlednit, že jeho mentální vývoj je na úrovni dítěte z mateřské školky (předškolního věku). Nakonec právě to, že se tito svědci vyjadřují někdy i rozporně a některým jejich údajům nelze věřit či z nich vycházet, potvrzuje jejich věrohodnost, když oni si nic nevymýšlejí, nic nepřidávají apod. K tomuto je třeba také dodat, že obhajobou namítané rozpory se týkaly spíše detailů menšího významu, když samotná kostra jimi popisovaného sexualizovaného konání obžalovaného [REDAKCE] zůstává v jejich líčení stabilní a neměnná. Současně je třeba si uvědomit, že osoby výchovně zanedbané, bez vlivu významnějšího pozitivního výchovného prostředí, daného biologického věku a osobnostní výbavy nemohou po delší dobu udržet nějaký výmysl či naučenou verzi. I tento vývod koresponduje s expertními závěry znalkyně MUDr. Záhorské. To, že oba nezletilí poškození o sexualizovaném konání obžalovaného hovořili opakovaně a neměnně lze bezpečně dovodit i z dalších důkazů. Již dne [REDAKCE] 2020 se o tom zmiňovala jejich matka ošetřující lékařce, kdy si ovšem nebyla jistá, zda syn mluví pravdu (syn [REDAKCE] se jí svěřil, že obžalovaný [REDAKCE] se ho dotýkal na genitálu a líbal ho), posléze se s tímto svěřovala nejpozději dne 17. 02. 2021 Charitě [REDAKCE] (že nemůže nechat své děti bez dozoru, aby je obžalovaný sexuálně neobtěžoval), v organizaci [REDAKCE] v roce 2022 (obžalovaný i jeho matka [REDAKCE] očerňovali s tím, že má v plánu podat trestní oznámení na obžalovaného pro sexuální obtěžování jejich dětí, což jim také [REDAKCE] současně sdělovala) či dne 19. 05. 2022 to sdělovala OSPOD [REDAKCE] ([REDAKCE] sdělila, že obžalovaný [REDAKCE] zneužíval její děti, a to v [REDAKCE], kdy se výslovně zmiňovala o „bambáku“).

75. V tomto výčtu nejsou cíleně zahrnuty nezprocesněné výpovědi obou poškozených (protokoly o výsledku svědků [REDAKCE] na č. l. 196-198 z 12. 07. 2022 a [REDAKCE] na č. l. 265-270 z 12. 07. 2022), neboť se jich neúčastnil obhájce, neboť šlo o úkony před doručením usnesení dle § 160 trestního řádu obžalovanému.

76. Pokud jde o [REDAKCE], tak znalkyní byla konstatována mírně snížená věrohodnost v její specifické části, když toto mírné snížení věrohodnosti bylo dovozováno zejména z toho, že jeho výpověď je více schématická a není tedy tak podrobná. Nicméně pokud byl dotazován, tak detail uvedl, přičemž i u něho platí, že zapamatovat si po delší detaily něčeho, co by si vymyslel nebo mu bylo navozeno druhou osobou, neodpovídá jeho osobnosti. Tomu pak odpovídá i další zjištění znalkyně, že [REDAKCE] nevyplňuje paměťové mezery nějakými smyslenkami, a pokud se nepamatuje, tak to sdělí.

77. Pokud se týká určitých rozporů mezi tím, co vypověděla matka poškozených o tom, co jí měl syn říci a mezi tím co syn vypovídal, znalkyně toto vyhodnotila jako zkreslení ze strany matky, které nebylo úmyslné, když ke zkreslení došlo vlivem emocí a dalších okolností lidské psychiky. I u [REDAKCE] lze jeho výpověď považovat za věrohodnou.

78. Soud tak výpovědi obou dětí vyhodnotil jako věrohodné, když dále korespondují s dalšími důkazy. Vedle již zmíněného znaleckého posudku MUDr. Záhorské, lze poukázat i na znalecký

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

posudek z oboru sexuologie, psychiatrie a psychologie, který byl vypracován na obžalovaného, kdy u obžalovaného byla shledána sexuální nevyzrálost, který nerozlišoval mezi sexuálními podněty a v podstatě reagoval na veškeré podněty. Také nelze přehlédnout to, že již v minulosti byl obžalovaný pro sexualizované jednání vůči chlapci prověřován, byť za to nebyl odsouzen, ale z důvodu jeho nepříčetnosti, nikoliv pro to, že by dotčený čin nespáchal.

79. Argumentace, že oba poškození a jejich matka chtějí svými výpověďmi dostat obžalovaného do vězení, nemá oporu v žádném z provedených důkazů, kromě ničím nepodporovaného tvrzení obžalovaného a jeho matky. Popis výpovědí svědkyně [REDAKCE] provedený shora evidentně dosvědčuje, že tato svědkyně je nevěrohodná, že straní obžalovanému a že uvádí i zjevné nepravdy, například o tom, že oba poškození se s obžalovaným nadále osobně stýkají, o tom, jak se dozvěděla o věci a proč obžalovaný a [REDAKCE] měli odmalička rozpory. Ani po přečtení její výpovědi z řízení přípravného svědkyně [REDAKCE] nebyla schopna rozpory ve svých tvrzeních vysvětlit. Matka obžalovaného zcela nekriticky vše označuje za blbost s tím, že její syn se toho nedopustil a že se odvolá. Její syn není kriminálník a není na malé děti a se slovy „Čubka jedna, já ji zabiju.“ opustila jednací síň.

80. Lze tak uzavřít, že obžalovaný [REDAKCE] byl usvědčen především kombinací výpovědí poškozených nezletilých osob, u nichž soud uzavřel, že oba líčí autentické zážitky, a znaleckého posudku a výpovědi znalkyně MUDr. Záhorské, a to ve světle zpráv ze škol a ústavů o obou bratrech, které oba bratry podrobně hodnotily, když i [REDAKCE] rozlišuje mezi dobrem a zlem. S těmito důkazy pak koresponduje i výpověď [REDAKCE], které mimo jiné její syn [REDAKCE] sdělil, že obžalovanému „bambák“ smrdí. Z výpovědi [REDAKCE] je pak také zjištěné, že syn se jí svěřil sám od sebe, nic z něho tzv. nevytahovala, takže synovo oznámení nebylo v důsledku činnosti jeho matky, ale bylo potřebou syna uvedené informace o strýcovi jí sdělit. Ve světle zprávy ošetřující lékařky, že [REDAKCE] si nebyla jistá, zda syn mluví pravdu a že věc oznámila až poté, co to probírala s uvedenou lékařkou, s Charitou [REDAKCE], s [REDAKCE] a s OSPOD, lze dovodit, že [REDAKCE] není a nebyla vůči obžalovanému zaujata, a proto i tato výpověď má povahu usvědčujícího důkazu.

81. Soud tak uzavřel, že důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, tvoří ucelený pochybnosti nevzbuzující řetězec důkazů, na základě nichž shledal obžalovaného vinným skutky a trestnými činy, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku.

82. Dlužno také dodat, že odsouzení obžalovaného nebylo rozhodně založeno jen na dotčené přečtené výpovědi [REDAKCE]. Dokonce tento důkaz nebyl ani hlavním a jediným určujícím pro usvědčení obžalovaného, ale byl podpůrným především k výpovědím poškozených a k dalším usvědčujícím důkazům, jak jsou popsány shora.

83. Pokud se jedná o časové vymezení skutků, tak se soud ztotožnil s argumenty podané obžalobou. Proto lze v souladu s vývody obžaloby zopakovat, že jelikož nezletilí nebyli schopni ani rámcově časově zasadit předmětná jednání obžalovaného, tak muselo být vycházeno z dalších provedených důkazů. V tomto směru lze poukázat na následující: podle zprávy Městského úřadu [REDAKCE] (č. l. 15) matka obou chlapců při rozhovoru dne 17. 05. 2022 uvedla, že její bratr asi před 2 lety pohlavně zneužil její děti. K události mělo dojít v místě tehdejšího bydliště v [REDAKCE], jehož majitelem byl podle dle náhledu do katastru nemovitostí [REDAKCE], podle zprávy téhož úřadu ze dne 14. 09. 2022 (č. l. 100) se obžalovaný v létě 2020 nastěhoval s matkou do domu druhá své sestry [REDAKCE] na adresu [REDAKCE], kde se přihlásil k trvalému pobytu; v lednu 2021 byl matce obžalovaného přidělen nájemní byt v [REDAKCE]; jejich bytovou situaci řešila i sestra [REDAKCE], která se na dotčený úřad obrátila s žádostí o pomoc s bydlením pro bratra; od 16. 06. 2021 byl obžalovaný umístěn v DH [REDAKCE], o.p.s. (domov, chráněné bydlení a zaměstnání pro lidi s mentálním postižením); ke dni 07. 12. 2021 bylo poskytování sociálních služeb z důvodu výpovědi podané obžalovaným ukončeno; t. č. bydlí obžalovaný se svojí matkou, v době, kdy se syn [REDAKCE] matce s dotčeným konáním obžalovaného svěřil, byly

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

pravděpodobně letní prázdniny 2020 a doma na propustku z dětského domova byl i syn [REDAKCE], kterého se matka také ptala, zda ho strýc také zneužívá; tehdy bydleli na adrese [REDAKCE]; podle zprávy dětské lékařky (č. l. 359) byla tato dne [REDAKCE] 2020 kontaktována matkou dětí [REDAKCE] s tím, že se jí [REDAKCE] svěřil, že se k nim strýc choval nepatřičně - osahával ho, dotýkal se ho na genitálu, líbal. Proto bylo jednání obžalovaného časově zařazeno, jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

84. Obžalovaný [REDAKCE] si tak v uvedeném rozhodném období na svých synovcích vynucoval různé formy pohlavních styků. V případě nezletilého [REDAKCE] tak činil při zneužití jeho nízkého věku, s nímž je spojeno nepochopení vynucovaného jednání a jeho nezákonnosti; v případě nezletilého [REDAKCE] tak činil formou jednání, které je v trestněprávním smyslu považováno za násilí, když přímé násilí použil, ale čin dokonal, neboť do předmětné místnosti přicházela jeho matka, což byla okolnost na vůli obžalovaného nezávislá. Nízký věk obou poškozených byl přitom obžalovanému znám. Obžalovaný se tak jednak dopustil jednání, které směřovalo k dokonání trestného činu a kterého se dopustil v úmyslu jiného násilím donutit k pohlavnímu styku a spáchat čin na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, jednak jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, která byla dovozena z nízkého dětského věku [REDAKCE], spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.

85. Svým jednáním tak obžalovaný po objektivní i subjektivní stránce naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění dle § 185 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku, ukončeného ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (ad 1 výroku rozsudku), respektive podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku (ad 2 výroku rozsudku).

86. K dalším námitkám obhajoby lze dodat: O tom, že ve výpovědích poškozených byly nesrovnalosti, ať už se jedná o místo provedení skutků, které se pozměňovaly v průběhu i samotné výpovědi, způsobu provedení, kdy jednou to mělo proběhnout jedním způsobem, podruhé to mělo probíhat druhým způsobem, a že nebylo zřejmé, kolikrát k tomu mělo dojít, soud již argumentoval shora. K tomuto lze dále doplnit, že požadavky na úroveň svědectví je u dětí zcela jiná než u osob dospělých. Ostatně soud již shora uvedl, že některým sdělením poškozených nebylo uvěřeno právě z důvodu jejich nezralosti a nízkého biologického věku, když současně však kostra podstatných sdělení u obou poškozených byla stabilní a neměnná. Proto ani určité nesrovnalosti nevnašely do vyhodnocení jejich výpovědí jako věrohodných nějaké pochybnosti. Nelze současně souhlasit s vývodem obhajoby, že označení jejich výpovědí v kategorii mírně snížená věrohodnost, je zásadní. Naopak soud je toho názoru, že termín mírně snížená věrohodnost vystihuje jejich věrohodnost v podstatných sděleních a současně znamená určitou obezřetnost pro jejich dětskou nezralost v nezákladních detailech.

87. Současně nelze souhlasit s námitkou obhajoby, že vina obžalovaného nebyla podložena jinými důkazy než výpověďmi poškozených. V partiích shora je poměrně obsírně pojednáno o tom, že výpovědi poškozených jsou podpořeny celou plejádou dalších důkazů, které spolehlivě vinu obžalovaného prokazují a současně ukazují na důkazní osamělost argumentů obžalovaného.

88. S argumentem obhajoby, že nelze potvrdit nějakou příčinnou souvislost s psychickým stavem poškozených ve vztahu k činu, který se jim měl stát ze strany obžalovaného [REDAKCE], soud souhlasí. Nicméně tato skutečnost na to, že vina byla obžalovanému [REDAKCE] prokázána, nic nemění.

K otázkám trestovým

89. Osoba obžalovaného je podrobně popsána shora v popisné části odůvodnění rozsudku.

90. Státní zástupkyně navrhla, aby byl obžalovanému [REDAKCE] podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku ukládán úhrnný trest odnětí svobody za použití § 43 odstavec 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zákoníku a § 40 odstavec 2 trestního zákoníku, kdy se odkázala na mentální problémy obžalovaného a na jeho sexuální nevyzrálост. Od návrhu nepodmíněného trestu se odklonila s tím, že po proběhlém hlavním líčení má pochybnosti o tom, že by v případě obžalovaného byl výchovný efekt nepodmíněného trestu lepší než efekt podmíněného trestu odnětí svobody s určitým zpřísněním, když se domnívá se, že je namístě upřednostnit primárně sexuologickou léčbu. Za této situace navrhl, aby obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roky se zkušební dobou 5 let za současného uložení dohledu probačního úředníka, s povinností podle § 85 odstavec 2 trestního zákoníku, aby dle svých sil odčinil nemajetkovou újmu. Současně navrhl, aby podle § 85 odstavec 2 a § 48 odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby se podrobil vhodným programům psychologického poradenství, což by mělo směřovat k působení na poměrně rigidní názory obžalovaného na jeho chování. Takto by mohla být zajištěna spolupráce cestou probační a mediační služby, která by vykonávala dohled a zároveň zajistila vhodný program.

91. Dále státní zástupkyně uvedla, že by nebylo od věci na obžalovaného působit i uložením peněžitého trestu. Domnívá se, že to je to, co by vnímal úplně nejvíce. Pokud se zjišťovaly majetkové poměry obžalovaného, tak 8 000 Kč je výdělek z brigády na dohodu o provedení práce a 15 000 Kč invalidní důchod, tedy 23 000 Kč měsíčně, což je poměrně slušná částka. V tomto kontextu pak navrhl uložení peněžitého trestu ve výši [REDAKCE] Kč.

92. V souladu se znaleckým posudkem navrhl, aby obžalovanému byla uložena ochranná léčba sexuologická ambulantní formou.

93. Opatrovník nezletilých ohledně trestu uvedl, že rovněž dává ke zvážení, zda komplex podmíněného trestu v kombinaci s uloženým ochranným léčením nepovede k lepšímu výchovnému efektu na obžalovaného, a to právě v kombinaci s uložením povinnosti k zaplacení náhrady nemajetkové újmy každému z poškozených.

94. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel jak k obecným kritériím stanovených zejména v ustanovení §§ 36 až 39 trestního zákoníku, tak i k ostatním pravidlům platících pro trestání pachatelů trestných činů. Soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. V souladu s těmito kritérii soud dále přihlédl i k chování pachatele po činu. Soud také musí přihlídnout k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

95. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, ale i okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

96. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§§ 41 a 42 trestního zákoníku) a i k době, která uplynula od spáchaní trestného činu.

97. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívala v tom, že porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování ve sféře intimního života a na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí.

98. Povaha a závažnost činů obžalovaného je i přes určitý časový odstup významná, což vyplývá již ze stanovené sazby trestu odnětí svobody, která začíná na 5 letech a končí na 12 letech. Cílem zákonodárce u takovýchto trestných činů je také prosazování trestní represe, neboť podobné činy mají obecně velkou společenskou škodlivost. Obžalovaný se, jak je již poznamenáno i shora, dopustil porušení zájmu společnosti na ochraně člověka na svobodném rozhodování o jeho pohlavním životě i na zájmu společnosti na ochraně nezletilých před jejich věku nenáležícím a vynuceným sexuálním praktikám. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla tak významná.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

99. Jako polehčující okolností dle § 41 trestního zákoníku obžalovanému svědčí jeho dosavadní trestní bezúhonnost a to, že před spácháním činu vedl řádný život.

100. Přitěžující okolnost ve smyslu § 42 trestního zákoníku soud neshledal, když stav bezbrannosti nezletilého [REDAKCE] či spáchání činů na dítěti byly kvalifikační momenty právní kvalifikace, jimiž soud obžalovaného uznal vinným.

101. Při posuzování toho, jaký trest obžalovanému uložit, soud musel přihlídnout i k okolnostem mající svůj základ v osobnosti obžalovaného. Jde především o to, že je mentálně retardován, že má omezenou svéprávnost, což významně snižuje jeho schopnost podrobovat se striktnímu režimu, který panuje ve věznicích a že čin spáchal ve stavu tzv. zmenšené přičetnosti, kdy především jeho ovládací schopnosti byly podstatně narušené. Tyto zvláštní okolnosti ležící na straně obžalovaného soud musel vnímat a do ukládaného trestu je musel promítnout.

102. Základní otázkou tak při ukládání trestu obžalovanému bylo především posouzení nakolik a jak významně zohlednit osobnostní stav obžalovaného v ukládaném trestu se samozřejmým obligatorním uložením ochranného léčení, když povaha samotného trestu i jeho výměra jsou sice významným elementem celkového trestu, ale nejsou tím jediným a samostatně dominantním kritériem. Ukládaný trest bylo třeba současně poměřovat i s tím, že obžalovanému soud musí uložit i sexuologické léčení. Právě úspěšnost tohoto léčení může významně přispět k dosažení účelu trestu. Právě ochranné ambulantní léčení tu může efektivněji zabezpečovat ochranu společnosti než trest odnětí svobody, ať by již byl ukládán ve formě nepodmíněné či podmíněné odložené.

103. Trest musí být individualizovaný a musí mít také složku výchovnou, aby se pachatel v budoucnu vyvaroval páchání další trestné činnosti. Tento cíl se však velmi těžko naplňuje, je-li trest zbytečně přísný. V tomto smyslu při kombinaci trestu odnětí svobody a ochranného ambulantního léčení se soudu jeví nepodmíněný trest odnětí svobody jako (nepřiměřeně) přísný trest, který by především významně protěžoval generální prevenci na úkor výchovné složky trestu, zejména když obžalovaný díky své mentální retardaci některé věci nepřijímá tak jako osoby bez této retardace.

104. S tímto pak souvisí i to, zda obžalovanému ukládat trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby či nikoliv.

105. V této souvislosti je pak třeba přihlídnout k ustanovení § 40 trestního zákoníku, které hovoří o tom, že jestliže pachatel spáchal čin ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky, tak soud k této okolnosti přihlédne při stanovení druhu trestu a jeho výměry. Jak je uvedeno shora, obžalovaný uvedená kritéria naplňuje, neboť o stav zmenšené přičetnosti jde tehdy, pokud ovládací nebo rozpoznávací schopnosti pachatele byly nikoliv jen zanedbatelným, ale podstatným způsobem sníženy. Podle odstavce druhého dotčeného ustanovení trestního zákoníku může soud, má-li za to, že by vzhledem ke zdravotnímu stavu pachatele bylo možno za současného uložení ochranného léčení dosáhnout možnosti nápravy i trestem kratšího trvání, snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby.

106. V této souvislosti je pak třeba připomenout, že soud má za povinnost přihlídnout k tomu, že pachatel jednal ve stavu zmenšené přičetnosti. Zmenšená přičetnost snižuje míru zavinění pachatele, byť samotná skutečnost, že trestný čin byl spáchán osobou zmenšeně přičetnou, objektivně nesnižuje jeho vnímání závažnosti. Důsledkem ale může být i uložení jiného druhu trestu, než by byl uložen pachateli činu jinak plně přičetnému a to trestu, v rámci kterého jsou uloženy další povinnosti nebo omezení (zpravidla) v kombinaci s ochranným opatřením, zejména ochranným léčením.

107. Rozhodujícími pro aplikaci tohoto ustanovení jsou vždy zdravotní stav pachatele a možnost očekávání nápravy pachatele výkonem současně ukládaného ochranného léčení.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

108. Soud dospěl k závěru, že v případě obžalovaného [REDAKCE] je třeba aplikovat ustanovení § 40 odstavec 2 trestního zákoníku, neboť dominujícím prvkem nápravy obžalovaného je to, aby pochopil, že je sexuálně nezralý, že se dopustil nepřijatelného sexuálně motivovaného jednání a že je třeba, aby svoji sexualitu provozoval v rámci zákonných regulí, k čemuž více než trest může přispět právě ochranná ambulantní léčba. S ambulantní léčbou je pak mnohem lépe propojený trest na svobodě, kdy se obžalovaný podrobí režimu kontroly ve formě dohledu a dalších omezení, kdy i on musí vyvinout vlastní iniciativu. Navíc na svobodě může pracovat, což v rámci výkonu trestu odnětí svobody v příslušné věznici by s jeho mentální retardací velmi těžko mohl.

109. Proto soud rozhodl o aplikaci ustanovení § 40 odstavec 2 trestního zákoníku a trest obžalovanému uložil pod spodní hranici trestní sazby a uvedený trest podmíněně odložil na nejdelší možnou zkušební dobu s vyslovením dohledu a dalších omezení, o nichž bude pojednáno ještě níže. Tento postup má také oporu i v ustanovení § 38 trestního zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, kdy jako obecné kritérium se mimo jiné stanoví, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pro pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.

110. Proto jako odpovídající tak soud obžalovanému uložil podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 40 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen a obžalovanému [REDAKCE] byla stanovena zkušební doba v trvání 5 let s dohledem.

111. Současně soud podle § 85 odstavec 1, 3 trestního zákoníku za použití § 48 odstavec 4 písmeno b), d), f) trestního zákoníku obžalovanému [REDAKCE] v rámci dohledu dále uložil i přiměřená omezení a přiměřené povinnosti, a to povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy, povinnost podrobit se vhodným programům psychologického poradenství, omezení zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozených nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], zejména je jakkoli kontaktovat a nevstupovat do jimi užívaného obydlí a do jeho bezprostředního okolí bez předchozího souhlasu oprávněné osoby, a to aby ve zkušební době podle svých sil uhradil nemajetkovou újmu požadovanou poškozenými nezletilými [REDAKCE] a [REDAKCE], aby tak odčinil jim způsobenou nemajetkovou újmu. Samozřejmě, že soud obžalovanému uložil i ochranné ambulantní sexuologické léčení.

112. Takto uložený trest spolu v kombinaci s ochranným léčením ukazuje, že se obžalovaný dopustil společensky velmi škodlivého konání, že se společnost před ním musí chránit déletrvajícím trestem odnětí svobody, ale současně je trest individualizován k míře zavinění i k osobě obžalovaného. Současně tento komplex opatření dostatečně plní i generální prevenci, neboť obžalovanému ukládá i povinnosti, které bude muset aktivně plnit vlastním konáním, zajišťuje i významné působení společnosti na něho, ať v rámci léčení či v rámci programu sociálního výcviku, chrání i oba poškozené před tím, aby s nimi obžalovaný jakkoliv komunikoval. Samozřejmě jako podmínka osvědčení bylo uloženo i to, že podle svých sil již v rámci zkušební doby uhradí nemajetkovou újmu poškozených, o které soud rozhodl v rámci adhezního řízení, což mimo jiné poskytne oběma poškozeným určitou finanční satisfakci a také bude obžalovaného nutit k tomu, aby pracoval, protože, jak to dokládá jeho současné pracovní vytižení, je určité jednodušší práce schopen. Ostatně to, že se obžalovaný dobrovolně zapojil do výdělečného procesu, svědčí o tom, že si svoji situaci uvědomuje a že může být schopen sebereflexe.

113. Pokud se týká návrhu státní zástupkyně, aby byl obžalovanému uložen i trest peněžitý, tak s tímto návrhem se soud neztotožnil. Předně soud obžalovanému uložil i povinnost k náhradě nemajetkové újmy oběma nezletilým poškozeným, jejíž celková hodnota v součtu činí

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████ Kč. Takováto částka z hlediska její úhrady není pro obžalovaného zanedbatelná. Mají-li tyto satisfakční peníze plnit funkci zadostiučinění, musí být ze strany obžalovaného uhrazeny a je tedy třeba, aby tak činit skutečně mohl. Uložením navrhovaného peněžitého trestu by toto mohlo být ohroženo. V této souvislosti je současně třeba poukázat na to, že práceschopnost obžalovaného je objektivně významně omezena jeho osobnostním vybavením. To, že pobírá invalidní důchod třetího stupně, indikuje, že celá řada pracovních úkonů je pro něho nedosažitelná. Ostatně i nynějšího přivýdělku ve výši 8 000 Kč může dosahovat jen díky tomu, že se na této jednoduché pracovní činnosti podílí i jeho matka ██████. Uložení trestu peněžitého se tak soudu jeví jako kontradiktorní právě vůči povinnosti obžalovaného hradit nemajetkovou újmu poškozeným, kterou soud považuje za prioritní, a proto soud trest peněžitý neukládá. Tolik k materiálnímu posouzení možnosti uložení trestu peněžitého. Soud je však toho názoru, že pro tento trest nejsou naplněny ani formální náležitosti možnosti jeho uložení. Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku může soud trest peněžitý uložit tehdy, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Za nic takového obžalovaný tímto rozsudkem uznán vinným nebyl, a proto podle tohoto ustanovení trest peněžitý ukládat nelze. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 185 trestního zákoníku se o možnosti uložit i trest peněžitý nezmiňuje, nelze podle názoru soudu aplikovat ani § 67 odstavec 2 trestního zákoníku. V úvahu nepřípadá ani možnost podle § 67 odstavec 3 trestního zákoníku, neboť uložit obžalovanému za to, co měl spáchat, jen samostatný trest peněžitý, rozhodně nepřípadá v úvahu.

K adheznímu řízení

114. Státní zástupkyně ve vztahu k připojení zmocněnce s náhradou nemajetkové újmy ve výši ██████ Kč za každého z nezletilých poškozených se vyjádřila tak, že by to považovala za přiměřené a navrhla, aby soud tomuto návrhu vyhověl. Obhajoba se k této materii nevyjádřila.

115. Za oba poškozené se jejich opatrovník připojil k trestnímu řízení za každého z nich s nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající v odstranění zásahu do osobnostní sféry poškozených ze strany obžalovaného v částce ██████ Kč. Tento svůj návrh zdůvodnil v připojení poškozených a v závěrečné řeči.

116. Jelikož soud uznal obžalovaného vinným ze spáchání úmyslné trestné činnosti vůči oběma nezletilým poškozeným, je možno aplikovat ustanovení § 2956 občanského zákoníku, podle něhož vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil. V tomto směru tedy opatrovníkem uplatněný návrh na náhradu nemajetkové újmy spočívající v odčinění zásahu do osobnostní sféry obou nezletilých poškozených má zákonný základ. Je zřejmé, že bylo zasaženo do osobní sféry každého z nezletilých poškozených, a to do intimní oblasti každého člověka, tedy do oblasti lidské důstojnosti v oblasti sexuální. V případě obou nezletilých poškozených došlo i k zásahu ve vztahu k požadavku na zvláštní ochranu dítěte. Takové zásahy pak lze hodnotit jako způsobení nemajetkové újmy právě ve smyslu § 2956 občanského zákoníku jako zásahu do přirozených práv poškozených dle § 81 odstavec 2 občanského zákoníku, podle něhož je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv a každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Tím tedy byl dán hmotně právní základ nároku poškozených na náhradu nemajetkové újmy.

117. Na tuto skutečnost nemá žádný vliv zjištění znalkyně MUDr. Záhorské o tom, že nezjistila nějaké negativní poruchy na straně poškozených nezletilých, jež by měly nějakou příčinnou souvislost s protiprávním jednáním obžalovaného, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Podle § 2951 odstavec 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████.

jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Toto v daném případě vzhledem k postoji obžalovaného nelze aplikovat. Výše náhrady nemajetkové újmy je pak otázkou určité volné úvahy soudu. Pokud jde o uplatněné náhrady nemajetkové újmy ve výši po [REDAKCE] Kč za každého poškozeného, tak tyto lze v souladu s vývody opatrovníka skutečně považovat za zdrženlivé a přiměřené, kdy soud přihlédl k určitým specifikům dané věci, a to jednak k aktuálnímu nezjištění zásadnějších poruch na straně poškozených, jednak vzhledem k příbuzenskému poměru poškozených a obžalovaného, jakož i s ohledem ke specifickým poměrům na straně obžalovaného, ať již jde o jeho omezenou svéprávnost, jeho mentální retardaci, jeho duševní stav, ale i na jeho příjmové a majetkové poměry. Jeho stav invalidního důchodce objektivně neumožňuje stanovení nějakých zásadnějších částek ve vztahu k výši satisfakce v penězích. To, že obžalovaný si přivydělává, je nutno brát v jeho prospěch, když tento přivýdělek může být garantem uhrazení soudem mu uložených nemajetkových újem poškozených.

118. Obžalovaný svým jednáním zasáhl do osobnostní sféry obou nezletilých poškozených, kteří se tak stali obětí sexualizovaného násilí, což pro ně představovalo traumatizující zážitek, jinak by [REDAKCE] neměl potřebu se s tím svěřovat. Oba poškození otisk vzpomínky na jednání obžalovaného v sobě nesli po dobu více let. Skutky byly obžalovaným spáchány při nerespektu k osobám nezletilých, když minimálně u [REDAKCE] se jednalo o jeho první sexuální zkušenost, které navíc vůbec nerozuměl. Jako děti byli poškození v této oblasti značně zranitelní.

119. Proto soud obžalovanému uložil za povinnost zaplatit každému z nezletilých náhradu nemajetkové újmy ve výši [REDAKCE] Kč, a to k rukám ustanoveného opatrovníka. Výše částky [REDAKCE] Kč jako ekvivalent utrpěné újmy je odpovídající tomu, co poškození museli strpět a také spolu s odsouzením obžalovaného jim přináší i určitou finanční satisfakci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odstavec 1 trestního řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 trestního řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odstavec 1 trestního řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odstavec 2 trestního řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odstavec 1 trestního řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odstavec 2 trestního řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 30. srpna 2023

JUDr. Miroslav Mjartan v. r.
předseda senátu